

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Anledning af den betydelige Stade, som Oldborrerne og deres Larver i længere Tid havde anrettet her i Landet saavel paa Skovbruget som paa Agerbruget, fremkom der allerede i Maret 1882 fra det danske Hedeselskab og Foreningen af jydsk Landboforeninger saavel som fra Sjæns Stifts patriotiske Selskab Andragender, hvori Opmærksomheden henleedes paa Udsætteligheden af, at det ved Lov blev gjort de vedkommende Beboere til Pligt i de Egne, hvor Oldborrerne optræde, at samle og tilintetgjøre disse skadelige Dyr. Regjeringen fandt imidlertid ikke, at der var tilstrækkelig Grund til en saa vidt gaaende Foranstaltning, som det vilde være at gjøre Indsamlingen til en Tvangsforanstaltning, forinden det var søgt, om der ikke ad Frivillighedens Veje maatte kunne opnaaes et tilstrækkeligt frugtbringende Resultat, naar de Bestræbelser, der i saa Henseende bleve gjort, fandt den fornødne Støtte fra det Offentlige Side. Til den Ende søgte man, for at kunne blive sat i Stand til ved Pengebidrag at støtte de Foranstaltninger, der fra anden Side maatte blive truffne til Sagens Fremme, ved Finantsloven for 1883—84 som Tilskud til Afholdelse af Udgifterne ved Indsamling og Udsættelse af Oldborrer og Oldborrelarver i Maret 1883, der var et Flyveaar, bevilget et Beløb af 10,000 Kr., hvilket Beløb ved Tillægsbevillingsloven for det nævnte Finantsaar blev søgt forhøjet til 35,000 Kr. Ved Finantslovsforslagene for 1885—86 og 1886—87 blev der endvidere til Indsamling af Larver søgt bevilget henholdsvis 20,000 Kr. og 10,000 Kr.

Medens nu ved Indsamlingen i Maret 1883 blev drevet temmeligt energisk, idet omtrent hele det bevilgede Beløb af 35,000 Kr. blev forbrugt, saaledes at man derved refunderede omtrent en Tjerededel af de ialt til Indsamlingen medgaaede Udgifter, har Indsamlingen i 1885 været meget ubetydelig, idet der af det for Finantsaaret 1885—86 bevilgede Beløb af 20,000 Kr. ikkun blev forbrugt c. 4,000 Kr., og det uagtet Statskassen i bemeldte Aar refunderede Halvdelen af de medgaaede Udgifter. Endelig er der i indværende Aar endnu ikke fremkommet nogen Begjæring om Udbetaling af Statskassen i det paagældende Niemed, hvilket synes at vidne om, at Indsamlingen ellers

iaar har været af nogen videre Betydning. Paa den anden Side lyde Klagerne over Oldborrerne's Udsættelser endnu fremdeles ligesaa høit som tidligere, og der er i den senere Tid paa forskjellige Egne i Landet saaledes t. Ex. paa flere Steder i Præstø Amt sket Udsættelser ved disse Insekter i et tidligere vistnok ukjendt Omfang. Den Forudsætning, hvorfra Ministeriet tidligere var gaaet ud, at den frivillige Indsamling, naar den blot fik fornøden Støtte af det Offentlige, vilde være tilstrækkelig til en kraftig Smødegaaelse af Ondet, har saaledes vist sig ikke at have slaaet til, og det turde ogsaa være, at dette Middel næriere betragtet ikke er saa heldigt, som det ved første Øjekast kunde synes. Det behøver nemlig ikke nogen nærmere Paavisning, at der af en spredt og sporadisk foretagen Indsamling kun vil være saare lidet Udbytte at vente, men, naar Alt paa dette Omraade er overladt til de Vedkommendes Forgodtbefindende, vil det netop let kunne blive Tilfældet, at der i et Distrikt er Villighed til at samle, medens man i et tilsvarende, der maaste er ligesaa befængt med Oldborrer, Intet vil foretage. Interesse for at modarbejde Ondet vil da let svækkes, naar det paa Grund af Ligegyldighed fra anden Side forud er givet, at Arbeidet ialtfald for en væsentlig Del vil være spildt. Kun naar der paa en Gang samles over den hele Egn, hvor Oldborrerne optræde i større Mængde, vil der med Nytte kunne trædes op imod dem, men til at fremkalde et saadant samtidig og paa en ensartet Maade udført Fællesarbejde vil det være nødvendigt, at Statsmagten træder imellem, at der gives en Hjemmel for denne til om fornødent at optræde anordnende, og at den har Udgang til at raade over de dertil nødvendige Penge midler.

I Henhold til Foranst. og i Betragtning af de store Udsættelser, som Oldborrerne's Angreb alt har affødt og maa befrygtes fremtidig at ville medføre samt af de Tab, der herved paaføres Landmændene, og som blive i en jærlig Grad følelige paa en Tid, da Landbruget i det Hele lider under et stærkt Tryk af ugunstige Forhold og Konjunkturer, har Regjeringen troet ikke længer at burde undslaa sig for at bringe de til en kraftig Smødegaaelse af